

[Bertel Haarder.]

ler uden for folkeskolen skal være reel for alle og praktisabel, og det vil altså sige, at man ikke af økonomiske grunde må være afskåret fra at nyde dette frihedsgode.

Derfor hilser vi med stor tilfredshed ministerens forsøg på at løse transportproblemerne og derved ligestille de frie skolers børn med folkeskolens. Vi vil selvfølgelig have at vide, hvad det koster, mere præcist end der står i bemærkningerne, men vi vil i hvert fald se positivt på det i udvalget. Blot skal vi passe på her som andre steder, at det hele ikke bliver for kompliceret og bureaukratisk; netop for friskolelovgivningen er det væsentligt, at det er overskueligt, så folk kan finde ud af, hvordan man egentlig bærer sig ad.

§ 1, stk. 2, rummer efter venstres mening en unødvendig stram begrænsning i muligheden for at drive friskoler. Man kunne f. eks. tænke sig, at der et sted kun er meget få børn i en årgang; hvad er da mere naturligt, end at man prøver at klare sig med 5 klasser i stedet for 6 og simpelt hen undværrer den årgang? Det kan være vanskeligt, så længe paragraffen lyder, som den gør. Jeg vil derfor allerede nu sige, at venstres indstilling egentlig er den, at man skal have lov at drive friskoler helt ned til 3 klasser, så man ikke fik denne unødvendige begrænsning.

Så vil jeg sige om ophævelsen af § 3 — den drejer sig om realkurser — at dér er vi lidt betænkelige. Vi synes, der lægges op til langsom kvælning, og vi vil i hvert fald sige som vores bestemte opfattelse, at der ikke må ske noget som helst i forbindelse med denne revision, som forhindrer private skoleforetagender i at fortsætte deres nyttige virksomhed, som jo hverken er dyrere eller ringere end folkeskolens. Dér vil vi altså godt have langt større klarhed, end man kan læse ud af forslaget og specielt ud af dets bemærkninger. Vi har jo fået tal for, så sent som i dag vistnok, at disse skoler ikke er dyrere i gennemsnit for det offentlige end folkeskolen — de er tværtimod lidt billigere i gennemsnit — og derfor vil vi altså ikke gå med til noget som helst, der bevirker, at man på steder, hvor man hidtil har leveret en undervisning, der fuldt står mål med det offentliges, og som ikke er dyrere, pludselig skulle være forhindret i det, blot fordi man hedder et privat realkursus. Det vil vi ikke

være med til, og det håber vi vi kan få en god udgang på.

Til sidst vil jeg sige, at vi er glade for, at der i fremsættelsestalen lægges op til en større revision i 1976-77 — jeg kan forstå på hr. Robert Pedersen, at det er han også glad for, siden han gemte sine bemærkninger til næste år — og det vil jeg tolke således, at vi kan være 100 pct. sikker på, at vi får en ny friskolelov på bordet i næste samling.

Eva Rothenborg (FP):

Dette lovforslag er en naturlig konsekvens af folkeskoleloven, og vi må fra fremskridtspartiets side endnu en gang udtale vores store bekymring over bortfaldet af realeksamen. Dette synspunkt deles jo efterhånden også i vide kredse af forældre og på arbejdsmarkedet, hvor realeksamen virkelig gav respekt og havde en værdi, og hvor 10. klasse ikke nær kan opveje den. På samme måde må jeg slutte mig til, hvad venstres ordfører sagde, nemlig at der ligger en lille uhyggelig stramning for kursernes vedkommende, en stramning, som man også så i lovforslag nr. 158 vedrørende gymnasieskoler og studenterkursus. Jeg mener, at vi absolut skal se på, hvordan vi kan undgå denne kvælning, for det er et meget væsentligt bidrag til vor undervisningsvirksomhed.

Vi ser med glæde, at de private elever er blevet sidestillet med de andre, hvad transport angår, og at undervisningsministeren altså har efterkommet udvalgets ønske i så henseende. Til gengæld kunne vi godt tænke os, at der blev frit valg for privatskolerne til fortsat at have realeksamen, og fremskridtspartiet vil nok her stille et ændringsforslag, der ligger parallelt med de ændringsforslag, vi har stillet til folkeskoleloven, og som vi meget gerne ser indføjet i loven.

Derudover kan fremskridtspartiet tilsige sin positive medvirken under udvalgsarbejdet, da vi finder, at lovændringen i øvrigt er påkrævet og en konsekvensændring.

Svend Haugaard (RV):

Det radikale venstre vil gerne fremhæve betydningen af, at vi er i stand til under så forholdsvis gode økonomiske vilkår at oprette og videreføre friskoler. Det gælder da især, når der er en idé bag ved oprettelsen og det ikke blot drejer sig om lokale stridigheder om mindre væsentlige forhold.